

Oponentský posudek diplomové práce

Jindřich Šedek: Algoritmy nad rozšířeným sufixovým polem

Predkládaná práce zkoumá vhodnost nahradu sufixového stromu sufixovým polem v některých z jeho aplikací. Posuzována je praktická časová a prostorová složitost obou struktur a její závislost na měnících se parametrech jednotlivých úloh.

Na práci je vidět, že se autor tématu dlouhodobě venoval. Vynaložené úsilí je dobře vidět na kvalitě kódu, který obsahuje rozsáhlé unitesty a je podrobně komentován. Na druhou stranu, vlastní text práce má radu nedostatků, kterých bylo možné se snadno vyvarovat. Predevším jde o chybějící implementační detaily a zdůvodnění uvedených implementačních rozhodnutí, a také o absenci poukusu zdůvodnit získané výsledky. I přes níže rozebrané problémy jde o dobrou práci, která by měla být obhájena.

Práce v první části uvádí do problematiky a podává přehled o diskutovaných strukturách, jejich rozšířeních a práci s nimi (kapitoly 1 až 4). V druhé části je pak popsána implementace jednotlivých struktur, metody měření, uvažované aplikace a výsledky experimentu.

Po krátkém úvodu v kapitole 1, přichází definice základních pojmu v kapitole 2. Zde je řada drobných chyb. Například není zřejmě co je „minimum z nejdelsích společných předpon“. Dále není definováno ani prázdné slovo ani $S[n \dots n-1]$, ale je později použito v definici sufixového stromu i pole. V definici sufixového stromu chybí zmínka o orientaci hran směrem od kořene, ale implicitně se používá. Na obrázku sufixového stromu i CDAWGu chybí \$ v nejdelsí připomínce. Nadpis posledního sloupcu v příkladu 2.3, i ve všech podobných uvedených později, může být $S[suftab[i] \dots n-1] \$$.

Kapitola 3 popisuje známá rozšíření sufixového pole, která jej přibližují schopnosti více k sufixovému stromu. U rozšíření je prekvapivě rovnou diskutována implementace, ac se jí autor venuje až později v kapitole 5, kde je pro ni lepší místo. Sekce 3.1 obsahuje v lematu 1 formulaci „předpona ... je menší nebo rovná ... předponě“, ale ve skutečnosti jde o srovnání délky obou předpon. Lema 2 pak obsahuje formulaci „předpona se zmenší o jedničku“ místo „zkrátí se o jeden znak“. Na straně čtrnáct místo $lcp_0 = leptab[suftab[0]]$ může být $lcp_0 = leptab[ISA[0]]$. Popis implementace *leptab* neobsahuje potřebné detaily navrhovaného řešení ani odkaz do literatury.

Sekce 3.2 popisuje lep-interval s hodnotou l , ale nezávadí pro něj vhodné znacení, což později vede k težko čitelným pasážím. Rovněž znacení intervalu $[i \dots j]$, místo například $[i, j]$, není příliš štastné. Ve zdůvodnění platnosti lematu 3 je zmínečený argument zdůvodňující platnost třetí podmínky, jejíž platnost plyne rovnou z definice *h*. Rozbor věty 4 obsahuje chybu v indexu, kdy $leptab[j]$ může být $leptab[j+1]$. Část 3.3 popisuje rozšíření childtab a zavádí výskyt vrcholu místo obvyklejší hloubky, která spíše měla být definována již u sufixového stromu a dále častěji používána. V příkladu childtab mají všechny 0 být 1. Oddíl 3.4 vysvětluje sufflinktab. Bohužel příklad 3.4 neodpovídá definici ani popsánum algoritmu. Rádky dvojsloupců sufflinktab, kde i i j jsou 0 nemají mít žádnou hodnotu. Také rádky s $i = 0$ a $j = 11$ nevyhovují definici ani algoritmu. Problém zřejmě pochází z článku [1], odkud autor převzal definici lep-intervalu, ale narození od článku ji správně interpretoval a nevsídlil si rozdílu.

jen jeden algoritmus. Sekce opět obsahuje řadu experimentálních výsledků.

V závěrečné kapitole 7 autor shrnuje obsah práce. I sem se vložilo ne-dopatrání v podobě poslední vety na straně sedesát, která zřejmě patří o dva odstavce výše.

V celé práci podle mne schází více odkazů do použité literatury. Predevším jde o první zmínky konceptu a postupu, kdy není na první pohled jasné, že nejde o autorův objev. Například sekce 3.2 neobsahuje žádnou citaci, ale jde o koncept prevzatý z [1]. Nieméně, autor si rozhodně nepřivlastňuje cizí výsledky a cituje relevantní literaturu.

Priložené CD obsahuje vše potřebná a zejména umožňuje zhodnotit kvalitu kódu. Zde se dobře ukazuje vynaložené úsilí. Kód obsahuje rozsáhlé unit testy a je podrobně komentován. Navíc je k němu vygenerována i pěkná dokumentace.

Kladem je rovněž bezproblémový překlad a fungování na 64-bitovém OS.

V Praze 15.5.2009

Martin Senft